

Goigs dedicats a Sant Faust

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça del Canonge Doctor Joan Rifà, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.521828615837
Longitud: 2.2334057092667
UTM Est (X): 436040
UTM Nord (Y): 4596971

Classificació

Número de fitxa 08209 - 150
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 26/03/2024 - 12:15

Descripció

Goigs que es veneren a la parròquia de Sant Faust de Sant Fost de Campsentelles, primer a l'església vella, cremada l'any 1936 i després a la nova església.

Un exemplar del goig, que es preserva emmarcat a l'església parroquial, està decorat per una doble orla de motius geomètrics. A la part superior, a cada costat, dues gerres amb peu, simètriques amb ornamentació, mentre que al centre destaca la figura del sant, vestit parcialment amb atributs militars i una capa. A la mà dreta sosté una creu, mentre que a l'esquerra un arc amb les fletxes que sobresurten d'un sarró per damunt de l'espatlla. A la cintura destaca una espasa, i el que sembla un escut en un costat, als seus peus.

Primera columna:

Fausto foreu en la vida, / Fausto foreu en la mort, / *Siau nostre Protector / Fausto màrtir gloriós.*//

Español noble nasquereu / baix del Imperi Romà, / Galicia patria os doná / Marcel-lo pare tingueru, / y aqust ab gran amor / crià un fill molt zelós: &c. //

Fill de un pare singular / que cual altre Jacob segon, / dotce fills donà al mon / de santedat particular, / y plens tots de un sant amor / son nom ferent preciós: &c. //

Pero vos, nostre Advocat, entre tots sempre brillareu, / pues per vostra pietat / la milicia deixareu, / y en Jesus tot vostre cor / posareu molt amorós: &c.//

Vostras armas poderosas / ab las que á Jesus servia, / son la fe, y un zel molt viu / de sas Prendas glorioses, / y serviu vos de terror /

Segona columna (continua l'estrofa):

al enemich mes rabiós: &c.//

Ja del mon vos despediu / y de tots sas promeses, / pues tot vostre cor teniu / en majors i grans promeses, / conseguint de son amor / el triunfo mes ditjós: &c.//

En vá intentant los tirans / apartar-vos de Jesús, / sos esforços tots son vans / y cada hu queda confús, pues no obstant so furor / quedà vensut y rabiós: &c.//

Si lo tirà intenta, astut/ prepararvos lo suplici, / vostra heroica virtut, / confús á tots sos vicis, / y es vostre major dolor / son estat lo mes plorós: &c.//

Ni amenasas, ni presons / ni fam, ni set vos espanta, / pues lo cel ab sas rahons / assisteix ab forsa tanta, / que sens dupte causa horror / vostre zel tant animós : &c. //

No temeu ja vostre mort / quant de cerca la mirau, / pues ab ella cambiau /

Tercera columna (continua l'estrofa):

La desgracia de la sort, / convertintse en dols amor / lo que era llastimós : &c.//

Seguint pues á Jesu-Christ / en sa mort molt afrontosa, / en vos tot lo mont á vist / una constància gloriosa, / y del mes cruel rancor / lo triunfo mes gosós: &c.//

Aquest Poble ab alegria / os mira ja premiat, / ab gloria que á porfia / vos habiau anhelat, / y celebra ab gran honor / vostre fi lo mes ditjós: &c.//

Puig que ja sou coronat / en aqueixa eterna morada, / feu que tots tingam posada / en eix lloch de suavitat, / y cantarem ab gran honor / vostre fi lo mes ditjós : &c.//

TORNADA

Fausto foreu en la vida, / Fausto foreu en la mort, / Siau nostre Protector / Fausto màrtir gloriós. //

y. Justus ut palma florebit.//

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.//

OREMUS

Praesta, quaeumus, Omnipotens Deus, ut qui bati Fausti Martiris tui natalitia colimus, in-/

Tercessione ejus in toi nominis amore roboremur. Per Dominum, etc. – Amen.

Barcelona: impremta de Ignacio Estivill – 1857

Reproducció especial editada amb motiu del “DIA DE LA PARROQUIA” de l’any 1968. /

Litografia GOYA - Mollet.

Observacions:

Existeix una altra versió impresa a Barcelona pels Hereus V. Pla (32 x 22 cm) de l’any 1890.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Existeixen tres edicions dels goigs que fan referència a Sant Fost de Campsentelles. Víctor Esbert, parla de la problemàtica existent en la identitat del sant, ja que hi ha varis sants que porten aquest nom. L’any 1959 amb motiu de la construcció de la nova església, el Bisbat, encarrega a mossèn Àngel Fàbrega Grau, professor del seminari de Barcelona i expert en hagiotoponímia i hagiografia, un estudi per determinar definitivament quin ha de ser el patró de l’església. L’informe ratificat per decret del Bisbat conclou que el titular “*alcanzó la gloriosa palma del martírio*” i que tenen “*la certeza moral de que el verdadero Patrono*

de la Parroquia de Sant Fost de Campsentelles, es San Fausto, màrtir de Córdoba”.

En tot cas, sembla que la primera versió data de 1897, la segona de 1890 i la darrera, de 1968 és un facsímil de la primera tal i com s'esmenta a la part inferior del goig.

Pel que fa a la música, durant la Guerra Civil i la destrucció de l'església i el fons documental, es va perdre tota traçabilitat. Malgrat anys després el mossèn al capdavant de l'església intentà contactar amb varies persones que podrien recordar-la, els resultats no foren prou fructífers. L'any 1946, mossèn Serrallach i Enric Esbert componen la part musicada sense ésser massa reeixida. Anys després, l'any 1981, l'organista Ernest Berenguer atribueix no només la música sinó la lletra als dos primers, i com passa sovint, el seu successor, cometrà el mateix error.

Bibliografia

ESBERT i TOBEÑA, Víctor (1999). "Uns goigs atípics", dins *Campsentelles*, núm. 4. Centre d'Estudis Santfostencs. Amics de Cabanyes, p. 35.

Enllaços d'interès:

[Arxiu Municipal de Granollers](#)

GOIG DEL GLORIÓS SANT FAUSTO.

*Fausto foreu en la vida,
Fausto foreu en la mort,
Siau nostre Protector
Fausto màrtir gloriós.*

Español noble nasqueren
baix del Imperi Romà,
Galícia patrià es donà
Marcel·lo pare tingueren,
y aquest ab gran amor
crià un fill molt zelós : &c.

Fill de un pare singular
que custi altre Jacob segon,
dote fills donà al mon
de santedad particular,
y plens tots de un sant amor
son nom forent preciós : &c.

Pero vos, nostre Advocat,
entre tots sempre brillareu,
pues per vostra pietat
la milícia deixareu,
y en Jesus tot vostre cor
posareu molt amorós : &c.

Vostres armas poderosas
ab las que à Jesus serviu,
son la fe, y un zel molt via
de sas prenas gloriosas,
y serviu vos de terror

al enemich mes rabiós : &c.
Ja del mon vos despediu
y de totes sas promesas,
pues tot vostre cor tenui
en majors y grans promesas,
conseguint de son amor
el triump mes ditjós : &c.

En và intentar los tirans
apartaros de Jesus,
sos esforços tots son vans
y cada ha queda confus,
pues no obstant son furor
queda vensut y rabiós : &c.

Si lo tirà intenia, astut
prepararos lo suplici,
vostre heroica virtut,
confià à tots sos vicis,
y es vostre major dolor
son estát lo mes plorós : &c.

Ni amenasas, ni presons
ni fam, ni set vos espanta,
pues lo cel ab sas rahons
asisteix ab forsa tanta,
que sens dupte causa horror
vostre zel tant animós : &c.

No temeu ja vostre mort
quant de cerca la mirau,
pues ab ella cambiau

la desgracia de la sort,
convertintse en dols amor
lo que era llastimós : &c.

Seguint pues à Jesu-Christ
en sa mort molt afrentós,
en vos tot lo mont à vist
una constancia gloriosa,
y del mes cruel renecor
lo triump mes gosiós : &c.

Aquest Poble ab alegria
os mira ja premiat,
ab la gloria que à porfia
vos habiau anhelat,
y celebra ab gran honor
vostre fi lo mes ditjós : &c.

Puig que ja son coronat
en aqueixa eterna morada,
feu que tots tingam posada
en eix lloch de suavitat,
y cantarem ab gran honor
vostre fi lo mes ditjós : &c.

TORNADA.

*Fausto foreu en la vida,
Fausto foreu en la mort,
Siau nostre Protector
Fausto màrtir gloriós.*

†. *Justus ut palma florebit.*

‡. *Sicut cedrus Libani multiplicabitur.*

OREMUS.

Prosta, quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui beati Fausti Martiris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore robaremur. Per Dominum, etc. — Amen.